



Farní zpravodaj

2024 / 3

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Září

ZŮSTAŇ SE MNOU, PANE

Potřebuji Tě vidět, Pane, potřebuji Tě slyšet. Očisti můj zrak a dej, abych pronikl temnotou událostí. A pak Tě zahlédnu, jak mi dáváš znamení. Uzdrav mě z hluchoty. Pak Tě uslyším, jak mne zveš, abych se také zapojil. Zůstaň se mnou, Pane, neboť se připozdívá. Zůstaň se mnou, protože venku je tma a příliš často je temnota i v mém srdci. Zůstaň se mnou a v Tvém Světle budu číst noviny, jak bys je četl Ty. A pak vstanu a půjdu k lidem, abych s Tebou budoval, abych s nimi budoval Království Tvého Otce.

Michel Quist – Bůh mě čeká



OBSAH 73. ČÍSLA

<i>Zůstaň se mnou, Pane.....</i>	1
<i>Co nás čeká.....</i>	2
<i>Výuka náboženství.....</i>	2
<i>Časopisy pro Vás.....</i>	2
<i>Poděkování za hudební doprovod.....</i>	2
<i>Poděkování novomanželů.....</i>	3
<i>Z pohledu svatebčana.....</i>	3
<i>Kaple svaté Rodiny v Albertinu.....</i>	4
<i>Skaut.....</i>	5
<i>Návštěva v kostele.....</i>	5
<i>Poděkování trochu jinak.....</i>	5
<i>Archanděl Michael.....</i>	7
<i>Přítel.....</i>	7
<i>Homilie sv. Bernarda o Panně Marii....</i>	8
<i>Vševědoucí a milosrdný.....</i>	8
<i>Jména v Bibli.....</i>	9
<i>Kostelní etuda.....</i>	10
<i>Farní dětský tábor.....</i>	12
<i>Jak to vidí účastníci.....</i>	16
<i>Pozdrav z Fatry.....</i>	18
<i>Malá Fatra: dobrodružství, rozmanitost i romantika.....</i>	19
<i>Pohlédnutí za létem na Žampachu.</i>	21
<i>Zápis z PRF 9. 9. 2024.....</i>	22
<i>Správné odpovědi kvízu.....</i>	23

CO NÁS ČEKÁ

Připomínka z liturgického kalendáře pro nadcházející období:

29.9. sv. Michael, Gabriel, Rafael – archandělé

2.10. Památka andělů strážných

7.10. Památka Panny Marie Růžencové

1.11. Slavnost Všech svatých

2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

13.11. Památka sv. Anežky České

24.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

Michaela Foglová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ



Milí rodiče, i v novém školním roce 2024/2025 vám nabízíme možnost doprovázet vaše děti na cestě víry prostřednictvím katechezí a výuky náboženství.

Náboženská výchova pomáhá objevovat to, co nás přesahuje a otevřít se křesťanské víře. Víra dává životu člověka velkolepost a plnost. Církev nikdy nepokládá víru za samozřejmý fakt, ale ví, že tento Boží dar musí být živen a posilován.

Děti ze Žamberka a okolí se budou setkávat na faře v Žamberku v pondělí 1x za 14 dnů od 15 do 16 hodin. První schůzka bude v pondělí 23. září 2024 v 15:00. Vyplňte a odevzdejte přihlášku v kostele nebo na faře.

Marie Souradová

ČASOPISY PRO VÁS

V kostele sv. Václava, za mříží, tedy před Betlémem, máme nově daný stůl s časopisy. Jsou určeny k rozebrání zdarma, pokud ale budete chtít, můžete vhodit finanční příspěvek dle vašeho uvážení do pokladničky v mříži (orientační cena časopisu je 40,- Kč). Pán Bůh zaplat'. Hlavně ať vám udělají radost a posunou vás k Bohu blíž.



Michaela Foglová

PODĚKOVÁNÍ ZA HUDEBNÍ DOPROVOD

V neděli 25. srpna jsme při mši svaté měli možnost vyslechnout vystoupení hudebního seskupení – septeta, které dává dohromady houslista Jan Dostál. Tento



„ansámbli“ vystupoval zde již asi před rokem a mši svatou tehdy celebroul P. Černý, který na konci bohoslužby pronesl větu asi tohoto významu: „Nevím, komu mám poděkovat za tak krásný hudební zážitek, nevím, jak se seskupení jmenuje, ale každopádně díky!“

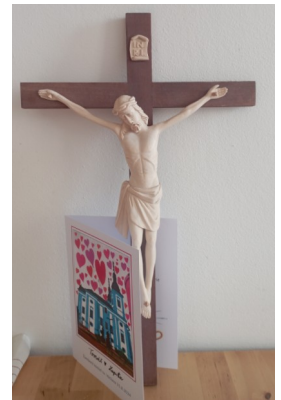
Jelikož letos ve zmíněnou neděli bylo po mši opomenuto uvedení názvu tělesa, chtěl bych znova alespoň touto cestou poděkovat – abych to teď správně napsal – Příležitostnému komornímu orchestru Jana Dostála, za nezvyklý a krásný hudební zážitek. Vřelě díky!

Petr Buryška, varhaník

PODĚKOVÁNÍ NOVOMANŽELŮ

V sobotu 31. 8. 2024 jsme si v kostele sv. Václava v Žamberku udělili svátost manželství. Chtěli bychom poděkovat otci Wieškovi za krásný obřad, Míše za nádhernou výzdobu kostela, farnosti za perfektní zázemí pro veselku a všem farníkům za pomoc s přípravami a za svatební dar, který jsme od farníků dostali. Dřevěný kříž (viz foto) nám bude v našem novém bydlení připomínat, na koho nemáme v našem vztahu zapomínat.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kdo se za náš vztah modlili v době našeho chození i snoubenectví.



Tomáš a Lupita Souradovi

Z POHLEDU SVATEBČANA

V sobotu 31. 8. 2024 jsem se byla podívat tak jako mnozí z vás na svatební obřad. Přiznám se, že ze všeho nejvíce jsem se těšila na hudební doprovod. Je totiž všeobecně známo, že sourozenci Souradovi i nevěsta jsou výborní, všestranní hudebníci a zpěváci a také členové scholy. Předpoklad se více než potvrdil, hudba byla prostě nádherná. Kostel byl krásně a decentně vyzdoben, byla zde spousta mladých lidí, úžasný zážitek. A protože jsem před dvěma dny slavila 37. výročí své svatby, byla jsem tou atmosférou naprosto pohlcena a okouzlena. Moc děkuji.

Přeji novomanželům, ať mají každý den chuť zazpívat si duet z pohádky a celý život se tak krásně a zamilovaně na sebe usmívat jako při posledním vystoupení v Centru sociálních služeb.

Iva Kočová

„Modlitba je
nejlepší zbraň,
kterou máme.“
SV. PATER PIO

„Modleme se jedni za druhé.
V modlitbě je naše
největší síla.“
PAPEŽ FRANTIŠEK

kaple Svaté rodiny Albertinum Žamberk

pravidelné

MODLITBY

vždy v úterý 15:00 - 16:00 hod
(Hodina Božího Milosrdenství)

se scházíme ke společné modlitbě za paliativní pacienty a jejich rodinné příslušníky,
pozůstalé, i zesnulé pacienty, za paliativní tým.



Těšíme se, že se k nám přidáte. 😊

Chcete se na něco zeptat ohledně modlitby?:
Michaela Foglová, tel.: 737 549 125

„Den bez modlitby je jako obloha bez slunce, jako zahrada bez květů.“

JAN XXIII

SKAUT

Na působení ve Skautu mám velmi krásné vzpomínky. PŘÍRODA JE NAŠE MATKA, MILUJE JI KAŽDÁ SKAUTKA! Snažili jsme se přírodu poznávat, chránit, ošetřovat a správně využívat! Také jsme hráli takové hry, abychom nad tím druhým nevitězili, ale abychom vzájemnou spoluprací a pomocí dosáhli společného dobra! A hlavně jsem se snažila prožívat víru v Boha: konat dobro a vyprošovat pomoc, odpuštění a ochranu všem – nejen svým blízkým, ale všem lidem ve vlasti a na celém světě! To je náplň mého života až do dneška!



Zdislava Králová

NÁVŠTĚVA V KOSTELE

Při bdění v chrámu sv. Václava na „Dny evropského dědictví“, kdy byly otevřeny památky pro veřejnost, jsem sdělil dvěma příchozím párům Asiátů: Pán Ježíš nás nabádá, abychom se měli všichni rádi, tak jsem je objal – pohladil a vyfotil: selfičkem ♥



Slávek Král

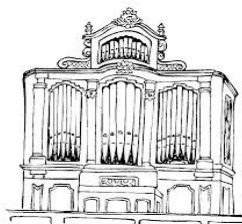
PODĚKOVÁNÍ TROCHU JINAK

Od letošního jara běží už třetí rok pravidelných schůzek našich seniorů. Po počátečním rozkoukávání jsme si občas začali zvat nějaké hosty, už jste o nich slyšeli. Nejinak tomu bylo letos, máme za sebou opět setkání s harmonikářem, houslisty, kytaristkami, zhlédli jsme film *Ivetka a hora*, fotky z farnosti, a už několikrát jsme slavili významné životní jubileum. V srpnu bylo povídání s fotografiemi z cesty do Santiaga de Compostely a slíbená je v blízké době poutavá přednáška o cestě do Svaté země. Máme radost, že se vždycky po měsíci setkáme, občas přivítáme někoho nového, za což jsme moc rádi a vyzýváme k odvaze i další :-). Na posledním setkání mezi nás přišel na chvíli P. Wiešek. A tak jsme se rozpovídali o radostech i bolestech farnosti a jedna z přítomných se zmínila, že pan farář nám při mši sv. vždycky děkuje, ale jemu neděkuje nikdo. P. Wiešek se tomu děkování skromně bránil, ale není to vlastně pravda? Jsme zvyklí na servis, který máme, a připadá nám to zcela normální? Proto jsme se na setkání dohodli, že alespoň za nás vyjádříme své poděkování za služby, které nám naši, často „neviditelní

servisáci“ poskytují. A protože se chci co nejvíce vyhnout tomu, abych na někoho zapomněla, budu se snažit pojmenovat, s malou výjimkou, ty služby jen obecně.

Samozřejmě jmenovitě P. Wieškovi, bez kterého bychom nejen neměli mše sv. a celý duchovní servis, originální kázání, biblické hodiny, vedení mládežníků, ale ani opravy, úpravy fary, vybudovanou dětskou skupinu *Moáza*, atd. atd. Protože je zároveň i sportovec, organizuje pro starší děti i dospělé různé zážitkové dny, ať už na vodě nebo v horách.

Málokdo nepostřehl, kdo se stará o jedinečnou výzdobu nejen kostela, ale i prostranství kolem něho. Až si o tom štěbetají vrabci nejen na střeších, ale i v Žamberských listech. Pokud nevíte, ve fotosoutěži *Rozkvetlý Žamberk* získala 1. a 5. místo fotografie kostela právě s rozkvetlým záhonem květin. Málokdo tuší, kolik času a péče Míša farnosti věnuje, co všechno má její rukopis v kostele i na faře, v čem všem má tzv. „prsty“. K tomu vykonává službu kostelnice, jejíž náplň by zaplnila celou stránku. Od přípravy na bohoslužbu až po konstatování, že je všechno tak, jak má být. Je spolehlivou spolupracovnicí P. Wieška, nic pro ni není nemožné! Samozřejmě musí být alespoň v základních činnostech zastupitelná, na což je pamatováno. Její energii bych chtěla mít, obdivuhodně!



A pak ti naši varhaníci! Petr, který dlouhá léta dojíždí z Letohradu za každého počasí na kole, vlakem nebo s ochotným řidičem. A jak věk přibývá, i s různými obtížemi a rodinnými povinnostmi. A Radek, mladý zanícený varhaník, který se s Petrem střídá 1x za 14 dní a dojíždí ze Sopotnice. Za neděli hraje na několika bohoslužbách, před pár dny slavil děkovnou bohoslužbou v Sopotnici k 10letému výročí varháníčení. Začal ve 14 letech!

Jsou služby, které ani nevnímáme, prostě se dějí. Vyučuje se náboženství, uskutečňují se bohoslužby slova v Albertinu a Penzionu. Kostel se ráno otvírá a večer se zavírá. Seká se tráva u kostela a na faře, v zimě se uklízí sníh, uklízí se kostel a fara, udržuje se čistota pláten a alb, uklízí se dřevo na faře. Další služby si žádají akce, které vyplývají z plánovaných nebo mimořádných potřeb provozu farnosti. A pak je fůra činností, na které jsem si teď určitě nevzpomněla, a tak se předem omlouvám.

Chtěla bych jménem našich seniorů, a věřím, že i jménem ostatních farníků, poděkovat P. Wieškovi, všem jmenovaným i anonymním osobám, které drží naši farnost při životě, které jsou ochotny sloužit. A to nejen, když se jim chce, ale když je to potřeba. A jako máma a dnes i babička děkuju rodičům malých dětí, které vídám v kostele, s nadějí, že za pár let bude na náboženství dětí víc než třeba loni a z nich pak vyrostou noví ochotní lidé, co přiloží ruku k dílu tam kde to bude potřeba.

Za seniory Marta Králová a Marie Jägerová

ARCHANDĚL MICHAEL



Jeden z mnoha dobrých důvodů proč se modlit nejen po mši svaté k archandělu Michaelovi: **Velikost svatého Michaela, archanděla, jako ochránce katolické církve.**

Svatý Bonaventura říká, že po ukřižování Ježíše Krista svatý Michael dostal od Boha za úkol chránit a bránit Církev. Pro Církev je velkou ctí mít svatého Michaela za patrona. Každý region si vybral vlastního patrona, avšak celá Církev má za patrona svatého Michaela, archanděla, kterým jej ustanovil sám Bůh. Dábel, který je nepřítelem Boha a Církve, vyhlásil nepřátelství archandělu Michaelovi. Démonem je drak, o kterém říká svatý Jan v knize Zjevení. Má moc vyhlásit vojnu svatým, aby škodil Božímu kultu a spásě člověka. Jak však předpověděl prorok Daniel

– Církev má svého obránce a jím je Michael, archanděl. Svatý Michael brání Církev, utvrzuje lid ve víře, těší ho v čase útlaku, rozmnožuje sílu, když se zdá, že se vytrácí. Svatý Michael chrání učitele církve a provází je v průběhu koncilů, aby se ukázala pravdivost víry. Svatý Michael znovu do křesťanského srdce vlévá šlechetnost a proměňuje Církev ve svatou a stále víc slavnou. Svatý Michael ubrání Církev Ježíše Krista a přemůže Antikrista. Archanděl se stará o celou Církev, o každé její dítě, až do konce světa. Je jejím věčným strážcem, skrz kterého proudí mnohé milosti. Pokorně a s důvěrou se postavme před svatého Michaela archanděla a modleme se, aby vyslal nebeské vojsko na obranu a vítězství svaté, apoštolské a všeobecné církve.

Vyňato z knihy *Velikost sv. Michaela, archanděla – měsíční pobožnost v těžkých situacích* (doporučeno otcem Piem).

Michaela Foglová

PŘÍTEL

Přítelem je v první řadě ten, kdo nesoudí. Ten, kdo otevře své dveře tulákovi, jeho berli, jeho holi odložené do kouta, a nenutí ho tančit, aby pak mohl jeho tanec posuzovat. A když žebrák vypráví, jaké bylo tam venku na cestě jaro, pravý přítel to jaro pojme do sebe. Přítel je ta část člověka, která je obrácena k tobě a otevře ti dveře, které možná nikdy neotvírá. A tvůj přítel je pravdivý a pravdivé je všechno co říká. A přítelem v chrámě, člověkem, jehož jsem potkal a našel z milosti Boží, je pro mne každý, kdo ke mně obrací stejnou tvář, jakou mám já, tvář ozářenou stejným Bohem, protože pak jsme jednotní, i kdyby byl jinak třeba kupcem a já kapitánem. Nalezl jsem ho nad tím co nás rozděluje. Co bych pohledával v chrámě, jehož Bůh by měl námitky proti postavě či

tloušťce svých věřících, anebo v domě přítele, který by nechtěl přijmout mé berle a nutil mě tančit, aby mne mohl soudit. Když vstupuješ do chrámu, uvědom si, že tě Bůh nesoudí, ale přijímá.

Z knihy Citadela od Antoine de Saint-Exupéry vybral František Mazura

HOMILIE SV. BERNARDA O PANNĚ MARIÍ

Při každé příležitosti mysl na Marii a vzývej ji.

„A ta panna se jmenovala Maria,“ říká evangelista. Pohovořme si trochu i o tomto jménu, jež se prý překládá „hvězda mořská“ a velice případně se hodí pro Matku a Pannu Marii. Nanejvýš přílehavě se totiž Maria přirovnává k hvězdě: neboť jako hvězda vysílá svůj paprsek bez vlastní újmy, tak Panna Maria bez porušení porodila Syna. Paprsek nezmenšil nikterak jas hvězdy, Syn nezmenšil neporušenost Panny.

Maria je vznešená hvězda vyšlá z Jakuba, její paprsek osvětluje celý vesmír, její záře vysoko svítí na nebi, ba až do podsvětí proniká, ozařuje i zemi, a hřeje více duši než tělo, podporuje ctnosti a ničí neřesti. Ona je ta nejjasnější a nejskvělejší hvězda, zářící ctnostmi a svítící příkladem, a po zásluze byla povýšena nad toto velké a rozsáhlé moře.

Každý, kdo víš, že ve vlnobití tohoto světa se spíše zmítáme uprostřed bouří a větrů, než kráčíme po pevné zemi, nespouštěj oči z této zářící hvězdy, nechceš-li, aby tě bouře pohltila. Oprou-li se do tebe vichry pokušení, narazíš-li na skaliska soužení, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Jsi-li zmítán vlnami pýchy nebo ctižádnosti nebo nactiutrhačství nebo žárlivosti, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Otrásá-li loďkou tvé duše hněv, lakomství nebo svody těla, dívej se k Marii! Jsi-li poděšený velikostí svých hříčů, zmatený nečistým svědomím, přestrašený hrůzou před soudem a užž tě pohlcuje hlubina zármutku a propast zoufalství, mysl na Marii!

V nebezpečích, v úzkostech, v pochybnostech na Marii mysl, Marii vzývej! Stále ji měj na rtech, stále ji měj v srdci. Chceš-li, aby se za tebe přimlouvala, buď pamětliv příkladu, který dala svým životem. Následuješ-li ji, nezboudíš, prosíš-li ji, neupadneš do zoufalství, myslíš-li na ni, nechybíš, drží-li tě, neklesneš, chrání-li tě, nemusíš se bát, vede-li tě, neunavíš se, je-li k tobě milostivá, dojdeš k cíli. A tak sám na sobě zakusíš, jak zaslouženě bylo řečeno: „A ta panna se jmenovala Maria.“

Marie Souradová

VŠEVĚDOUCÍ A MILOSRDNÝ

Dnes bych vám chtěla vyprávět o tom, jak se domnívám, že to vidí Ježíš. Ježíš je Syn Boží, to všichni dobře víme. Takže s Bohem Otcem skrze Ducha svatého sdílí všechno božské. Do toho patří též schopnost vševědoucnosti. Všechno tedy ví. Ví, jak je velký vesmír, umí všechno spočítat, ví, kolik je zrn písku na celé Zemi. To ale není všechno;

ví také, jaký kdo je, co si kdo myslí. Bůh prolézá každickým zákrutem a každou skulinkou našich srdcí. Bůh je **vševědoucí**, všechno ví, nic pro něj není skryté, každou pravdu bleskurychle odhalí (co víc, ani ji nemusí odhalovat, protože ji ví). To znamená, že mu žádný hřích neunikne. Vše si zapisuje. Bůh sám je nejlepší ukladač informací.

Bůh však také moc rád odpouští. Musí však vidět, že člověk má snahu se napravovat a že lituje svých hříchů. Bůh je tedy nekonečně **milosrdný**.

V neposlední řadě je Bůh někdo, kdo slučuje tyto dvě božské vlastnosti a je to tedy božský úkol nějak to vymyslet!

Může být situace, kdy nějaký člověk, říkejme mu třeba Človíček, se úpěnlivě k Bohu modlí, aby mu pomohl z vážné situace. Jenže Bůh neodpovídá na modlitby, jak si Človíček myslí. Naštěstí hodný Človíček nepřestává v Boha věřit. A ví to **DŮLEŽITÉ**: Bůh slyší **VŠECHNY** naše modlitby. Jenže Bůh se nemůže hned zavděčit pouze Človíčkově. To by bylo sobecké. Naslouchá všem, kteří se modlí. Bůh to dobře vymýšlí, všechno si promyslí, učiní to tak, aby to pro všechny nakonec dopadlo dobře. Je to velmi složité, musí to vymyslet tak, aby na někoho nezapomněl. Ano, někdo bude na vyslyšení čekat déle, někdo kratší dobu. Bůh se řídí tím, že u Něj je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. A tak, nebojme se předat do **Boží vůle** – vždyť s Boží vůlí nám bude vždy dobře. Sice to možná na první pohled nevidíme – avšak Bůh o našich trápeních ví. Kdybychom spoléhali jen sami na sebe, tak bychom nemuseli daleko dojít. *Budeš se k němu modlit a on tě vyslyší, své sliby tehdy vyplníš.* (Job 22:27 B21)

Barbora Lehká

JMÉNA V BIBLI

V tomto biblickém testu se zaměříme na jména v Novém zákoně.

1. Jak se jmenovaly Lazarovy sestry?
2. Jak se jmenovali apoštolové, kteří kázali v Pisidské Antiochii?
3. Jak se jmenovali učedníci, kteří připravovali poslední večeři s Ježíšem?
4. Jak se jmenovali rodiče Jana Křtitele?
5. Jak se jmenovali učedníci, kteří chtěli přivolat oheň na samařskou vesnici, protože tam nepřijali Ježíše?
6. Jak se jmenovali dva kazatelé, kteří zpívali ve vězení?
7. Jak se jmenovali ti, kteří se Ježíšovi zjeví na hoře při jeho proměnění?
8. Jak se jmenovali manželé, u kterých Pavel v Korintu bydlel a pracoval?
9. Jak se jmenovali učedníci, kteří se na Olivové hoře tázali Ježíše na konec světa?



10. Jak se jmenovali učedníci, kteří měli přezdívku „synové hromu“?

11. Jak se jmenovali učedníci, kteří byli s Ježíšem v Getsemane, když se modlil před svým zatčením?

12. Jak se jmenovali zneprátení mužové, kteří se stali přáteli při Ježíšově odsouzení?

Ondřej Jäger

KOSTELNÍ ETUDA

VE JMĚNU OTCE I SYNA I DUCHA SVATÉHO.

„Mami, co to je ucha svatého? To jako uši pána Boha?“

„Ducha, Honzíku! Duch svatý, to je ta holubice, jak jsme si ukazovali v knížce.“

...LITUJME SVÝCH HŘÍCHŮ.

„Mami, já lituju, že jsem ráno rozlil kakao.“

„Dobře, Honzíku, ale teď pssst, můžeme si o tom popovídat po kostýlku?“

„A mami, pan farář má hodně bratrů a sester, že je prosí, aby se za něj přimlouvali?“

„Víš co, nepůjdeme si radši hrát do dětského koutku?“

To jsme to v lavici moc dlouho nevydrželi. Nevadí, zkusím se i tak soustředit. Dneska si určitě zapamatuji, o čem ta čtení byla, ne jako vždycky.

BDĚTE A MODLETE SE...

Proč v každém čtení někdo bdí? Použil tohle slovo někdy někdo jinde než v kostele? Vždycky si akorát vzpomenu na tu písničku z farních táborů, jak to bylo... Ráno, celý den, andělé nade mnou bdí, můj Pane... Nenene, teď ji nedostanu z hlavy!

„Mami, ty si zpíváš?“

SLYŠELI JSME SLOVO BOŽÍ.

„Jak kdo.“

„Cože, mami?“

„Nic nic, Honzíku. Ty sis vytáhnul pastelky? Co vybarvuješ?“

„Podívej, našel jsem tady tu holubici, nakreslil jsem tam i mráčky a...“

„Honzíku! To není omalovánka, to je kancionál!“

Tak já to nechápu. Tak pěkně jsem to vymaloval a stejně to není dobře. O těch dalších obrázkách, co jsem tam namaloval, teda radši nic říkat nebude. Šel bych si hrát s tou stavebnicí, ale s tou si hraje ta holka se šatama. S ní si teda hrát nejdu, je divná. Minule jsem ji musel při Otčenáši chytit za ruku, to teda dneska neudělám.

„Honzíku, Anička by si chtěla stavět puzzle s tebou, může Ti pomoci?“

„Ne!“

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE.

„Ale no tak, nekřič! A udělej si malý křížek, pamatuješ si, jak na to?“

Pitomej křížek, ted' mi holka se šatama obsadila puzzle. V normálních koutcích pro děti se dá o hračky prostě poprat nebo začít křičet. To tady nemá cenu, všichni dospělí se můžou přetrhnout, abysme byli potichu. Přitom ted' mluví farář tak nahlas, že by ho těžko někdo přeslechl. Hm, ted' i trochu křičí, asi ho něco naštvalo. Vypadá trochu jak taťka, když jsem ráno rozlil to kakao. Na jeho kalhoty.

„Honzíku! Co to děláš!“

No, tak Anička pana faráře přeci jen překřičela. Zkusit jsem to musel.

„Achjo, že ty nemůžeš být chvíli v klidu...“

Tak ještěže to evangelium jsem poslouchala. Jestliže svému bratru můžeme odpustit třeba sedmasedmdesátkrát, tak svým dětem třeba sedmsetkrát. Anebo víckrát, prostě podle potřeby. Pokud tedy nemáte dítě, které sedí celou mši způsobně v lavici jako ty děti támhle. Jak to ty rodiče dělají? Zjevně jim Pán nadělil nějaké výchovné hřivny, se kterými na mě zapomněl. Hřivna, to je taky takový divný kostelní slovo...

OČEKÁVÁM VZKŘÍŠENÍ MRTVÝCH A ŽIVOT BUDOUCÍHO VĚKU. AMEN.

Jaj. To jsem se zas nějak zamyslela. Tak budu poslouchat aspoň přímluvy. Nejradši mám takové ty trochu rebelské. Stačí místo pořád dokola omílané církve a zemřelých příbuzných zapojit trochu politiky, nějaké ty světonázory, ekologii nebo si krapet rýpnout do místní samosprávy. To jsou lidé hned o něco pozornější.

„Honzíku, za chvíli půjdeme pro dary, připrav se!“

Achjo, být v kostele je hrozně náročný, furt se musí někam chodit, stoupat si, klekat si a tak vůbec. Nechápu, proč teda radši nejdeme do parku. Jít pro dary je ale dobrý, hlavně když dostanete něco pořádnýho. A tím teda fakt nemyslím papírový srdíčko. Minule jsem nesl konvičku a cestou jsem naschvál ulil trochu vody na koberec tak, že si toho nikdo nevšiml! Nebo teda aspoň nikdo nic neříkal. Možná si toho všimla některá z těch starých paní, co se na mě vždycky tak usmívají. I když ty možná už moc dobře nevidí. Tak asi dobrý.

VZHŮRU SRDCE. MÁME JE U PÁNA.

Odpovědi ze mše má podle mě každý věřící vypálené hluboko v mozku. Nenapadá mě totiž moc dalších věcí, které bych dokázala přefikávat, aniž bych na ně byť malinko pomyslela. Totiž ne, že bych na ně nechtěla myslet, právě naopak, jenže se mi myšlenky rozutečou. K vaření oběda, odpolednímu výletu, pondělním povinnostem... Stop, stop. Bylo by celkem „důstojné a spravedlivé“ se chvíli soustředit, když si Honzík konečně v klidu hraje.

„Honzi, jdeme na Otčenáš?“

„Jo.“

Hm, tak to šlo celkem hladce.

PODLE SPASITELOVA PŘÍKAZU ODVAŽUJEME SE MODLIT...

„Honzo, nech toho!“

„Honzíku, nelechť tu Aničku!“

„No tak Honzo, prosím!“

POZDRAVTE SE NAVZÁJEM POZDRAVENÍM POKOJE.

Uf. Konečně se můžeme jít zas uklidit dozadu. Mělo mi hned dojít, proč Honzík tak ochotně jde na Otčenáš a ještě ochotněji chytá za ruku Aničku...

„Počkat, Aničko, cože? Dobrý, Honzo?“

„Mamí, aú!“

Cože? Cože! Ta holka mi podrazila nohy! Odřel jsem si koleno! To jí nedaruju!

„Viš, Honzi, trochu sis o to koledoval...“

Možná, ale stejně! Jsem naštvanej. Hrozně naštvanej. Ale zas to udělala dobře. Taky bych to takhle moh na někoho použít. Vlastně se docela vytáhla tahle Anička, to jsem teda nečekal.

PANE, NEZASLOUŽÍM SI, ABYS KE MNĚ PŘIŠEL, ALE ŘEKNI JEN SLOVO A MÁ DUŠE BUDE UZDRAVENA.

Tohle je moje nejoblíbenější věta z celé mše, na tu se vždycky soustředím. Všechno se tím tak nějak... vymaže. Nebo možná spíš vyjasní. Prostě nejsme dokonalí, víme to, nenadělaš nic, ale pán Ježíš nás má i takový rád. Doufám, že tomu rozumím správně.

TĚLO KRISTOVO.

AMEN.

Díky, Pane, že tady teď můžu být. Že mám krásnou zdravou rodinu, že mám víru. Odpust' mi prosím, že se někdy nedokážu při mši soustředit a někdy nedokážu ukočírovat Honzíkovo chování. Děkuji Ti za všechno, co mám, Pane.

Hustý! Několikrát jsme s Ánou proběhli zadní lavice! Možná vezmu holky na milost. Trošku. A vypadá to, že mamka si toho snad ani nevšimla, je nějak mimo. A divně se usmívá. Tak asi v pohodě. Tak to bysme to možná mohli zkusit ještě jednou...

JDĚTE VE JMÉNU PÁNĚ.

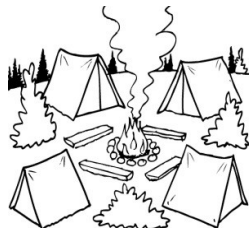
Bohu díky. Tak jsme to snad zvládli aspoň trochu obstojně.

„Hurá, jde se domů!“

Šárka Marková

FARNÍ DĚTSKÝ TÁBOR

V předposledním týdnu letních prázdnin se v malebné krajině Žďárských vrchů uskutečnil letní dětský tábor pořádaný naší farností. V neděli 18. srpna dorazilo do táborové základny ve Svratouchu u Hlinska 44 dětí a 13 organizátorů. Společně se vydali na dobrodružnou cestu po stopách pilota, známého



z příběhu Malého prince, který se ho nyní snaží znovu najít. Děti musely během svého putování najít několik postav, které jim postupně předávaly cenné indicie – setkaly se s liškou, výhybkářem, obchodníkem, hvězdářem, a nakonec s hadem, aby na konci cesty objevily samotného letce.



Pojďme ale hezky popořádku. V neděli se děti ubytovaly v podsadových stanech, navzájem se seznámily a rozdělily se do čtyř týmů, které si vybraly originální názvy: Hašlerky, Pouštní lišky, Nakráplá kuřátka a Chrochtýši. Následně spojily síly a začaly se připravovat na *Tour de Sahara*, dobrodružný závod, který vyžadoval nejen fyzickou zdatnost, ale i týmovou spolupráci. Večer se všichni sešli u slavnostního tábora.

V pondělí děti vyrazily na první etapu závodu *Tour de Sahara*, kdy musely jednoho člena týmu nést na botech. Závod byl však nečekaně přerušen, když se na scéně objevili pouštní bandité a ukradli klíče od závodních vozidel, čímž nás nechali uvězněné uprostřed pouště. Po banditech ale zůstala na místě tajuplná černá skříňka, díky které jsme se navečer setkali s Malým princem při čtení deníku letce. Den jsme zakončili tradičními táborovými hrami, jako jsou Noviny, Farář, vikář a Džungle.



Další den jsme se vydali za první postavou z mapy, nalezené, stejně jako deník letce, v černé skřínce – liškou. Děti ji osvobodily a na oplátku získaly první moudrou radu: Co je důležité, je očím neviditelné. Po obědě děti běhaly po táboře a jeho okolí, sháněly „potravu“ a sestavovaly potravní řetězce v rámci hry Ekosystémy. Řetězce se skládaly z různých organismů: řasa – perloočko – bělice – štika; komár – žába – čáp; a oříšek – veverka – kuna. Každý živoch potřebuje pro své přežití dva o stupeň nižší. Hra se odehrávala v průběhu čtyř ročních období, kdy v každém z nich žijí různé tvorové a rostou odlišné rostliny. Každý tým si proto zvolil jednoho člena jako Mozek, který podle tabulky výskytu organismů v daném ročním období strategicky vysílal ostatní členy – Běžce – na patričná místa podle mapy. Večer jsme společně slavili mši svatou, kterou vedl otec Jakub Brabenec, který za námi přijel z Kunvaldu.

Ve středu dopoledne děti navštívily výhybkáře. Ten jim výměnou za pomoc s jednou směnou na železnici poskytl důležité rady o dalším postupu a přidal životní moudro: Kdo jde pořád rovně, daleko nedojde. Po obědě se část táborníků vydala hledat vodu, zatímco ostatní vyráběli náramky z paracordu nebo si vyzkoušeli adrenalinovou Finskou stezku – překážkovou dráhu zahrnující podlézání laviček, válení sudů, chůzi poslepu po provázku, tahání klády a přeručkování potoka po laně. Večer si děti připravily vlastní pizzy, což představovalo nejen kulinářskou výzvu, ale především týmovou spolupráci. Za soumraku jsme si pak užili tradiční oblíbené pohybové hry jako je Trojnožka a Buldok.



Ve čtvrtek se celý tábor vydal na celodenní výlet na vrchol Devět skal, jednu z dominant Žďárských vrchů. Cestou si děti musely poradit s lesními piráty a pomoci obchodníkovi posbírat zboží rozházené po okolí a donést ho do trezoru, aniž by je zloději "pláclí", uhodili řemdihem nebo přečetli číslo na jejich čele, což byla pořádná výzva. Za svou pomoc se děti dozvěděly, že jejich další kroky povedou ke hvězdáři, a od obchodníka dostaly speciální pilulky proti žízni. Samotný výstup na vyhlídku Devět skal přinesl pořádnou dávku adrenalinu pro děti i vedoucí. Po úspěšném zdolání vrcholu jsme zamířili do Křižánek na autobus, který nás následně zavezl přímo před obchůdek ve Svatce, kde si děti nakoupily dobroty a suvenýry jako zaslouženou odměnu za celodenní výkon.

V noci se děti jedno po druhém vydaly na cestu ke hvězdáři, kam je vedly tajemné tklivé flétnové melodie a cesta osvětlená svíčkami. Hvězdář jim předal hlubokou životní pravdu: *Správně vidíme jediné srdcem*. Zároveň je varoval, že při hledání letce nemusí být klíčem překonání dlouhých vzdáleností nebo prozkoumání všech koutů světa. Někdy může být to, co hledáme, mnohem blíže, než si myslíme.



V pátek dopoledne jsme se společně s Latrin Girl vypořádali s pouštními infekcemi a zahráli si táborovou klasiku, populární bojovku, bez které by žádný ročník nebyl kompletní: Piráty. Odpoledne přišel čas, aby děti zužitkovaly všechna životní moudra, která během tábora získaly. Utkaly se se lstivým hadem v duelu slov a pomocí tiché pošty v lese zjistily, kde hledat letce a jak pomoci Malému princovi.

V sobotu dopoledne se dětem podařilo najít ztraceného letce, pomohly mu zalít krásnou růží a zprostředkovaly mu šťastné setkání s Malým princem. Odpoledne jsme vše oslavili na putovním jarmarku, kde nechyběly sladkosti, osvěžující nápoje a nejrůznější atrakce. Na návštěvu za námi dorazili hosté ze ZZS Pardubického kraje, kteří dětem přiblížili práci záchranářů a ochotně zodpověděli všechny jejich zvědavé otázky. Celý tábor pak zakončila slavnostní mše svatá s rytmickým hudebním doprovodem.



Večer se nesl v duchu oslav a loučení. Rozloučili jsme se s rekordními sedmi táborníky, kteří letos tábor zažili jako děti už naposledy (někteří s námi strávili neskutečných 9 let!).

Na závěr bychom rádi poděkovali všem rodičům za jejich důvěru a dětem za skvělé společně strávené chvíle. Už teď se těšíme na další ročník a věříme, že bude stejně kouzelný jako ten letošní!

Pro dokreslení atmosféry na táboře si můžete přes QR kód pustit sestřih, který kombinuje fotografie a krátké videozáběry z průběhu celého tábora: od napínavého týmového závodu *Tour de Sahara*, přes adrenalinový výšlap na Devět skal, až po ty nejdivočejší hry, jako je oblíbená klasika "Buldok".



Za kolektiv vedoucích Lukáš Sourada

JAK TO VIDÍ ÚČASTNÍCI

Rána začínala většinou rozcvičkou, po ní byla snídaně, ranní hygiena a služby po týmech (kronika, modlitba a úklid tábořiště, sběr dřeva, pomoc v kuchyni). Následoval dopolední program, oběd, polední klid, odpolední program a různé hry. Celý den plný aktivit a zábavy byl zakončen večerní hygienou a modlitbou většinou u táboráku.



Po celou dobu tábora se plnil takzvaný *Táborový borec*, jehož úkolem bylo každý den plnit různé aktivity a za každou činnost sis mohl/a dát bod.

1. den Neděle 🚗

Po obědě jsme se všichni začali sjíždět. Hráli jsme seznamovací hry a byli jsme rozděleni do čtyř týmů. Dostali jsme trička a šátky. Večer jsme k večeri opékali špekáčky.

2. den Pondělní *Tour de Sahara* 🚌

Zahájili jsme závod *Tour de Sahara*. V odpoledním programu jsme chodili po lese na různá stanoviště a luštili zašifrované vzkazy. Odvážné starší děti, které měly zájem, šly spát mimo tábořiště.

3. den Liščí úterý 🐱

Zachránili jsme lišku Malého prince, která byla uvězněná lupiči. Také proběhla první mše, kterou sloužil kněz Jakub Brabeneč, stejně tak i druhou v sobotu. Odpoledne jsme po tábořišti sbírali různé věci, které představovaly lesní živočichy a zachraňovali jsme je před “vymřením”.

4. den Výhybkářova středa 🗡️

Šli jsme za výhybkářem pro radu, jestli neví, kde je růže a přítel Malého prince. Od něj jsme se dozvěděli, že musíme projít všechna připravená stanoviště. Teprve potom jsme se dozvěděli další informace.

5. den Obchodníkův čtvrtek (celodenní výlet) + Hvězdář 🌟

Šli jsme na celodenní výlet. „Hurá!“. Cestou jsme hledali obchodníka. Po cestě jsme hráli Piráty. V noci nás vzbudili, že je čas na to, abychom...



6. den Hvězdář + Hadí pátek ✨🐍

...vyhledali hvězdáře, který nám pomohl s hledáním růže a přítele Malého prince. Dopoledne se hrály Piráti a Latrina. Odpoledne se po týmech posílala tichá pošta a hrál se Buldok.

7. den Sobota s letcem a růží → 🛩️

Našli jsme přítele Malého prince spolu s růží. Měli jsme trhy, na kterých jsme si mohli koupit pití a sladkosti, ale hrály se i hry. Na závěr jsme dostali drobnosti a rozloučili jsme se s nejstaršími dětmi, kterým bylo 15 let a příští rok už budou moci jet jako asistenti vedoucích.

8. den Neděle 🚗

Po snídani si každý sbalil všechny své věci, aby vše bylo připravené na odjezd, až pro nás přijedou milovaní rodiče.

Toto povídání o farním táboře ve Svratouchu chceme zakončit poděkováním všem vedoucím a asistentům vedoucích, kteří tento tábor famózně zorganizovali, a všem, kteří nám vařili vynikající jídla.

Už nyní se těšíme, čím nás překvapí příští rok.

Přejeme všem požehnané dny a každý den důvod k úsměvu. 😊

Kristýna Jägerová a Barbora Vávrová

POZDRAV Z FATRY

Parta farníků strávila předposlední týden letních prázdnin v Národním parku Malá Fatra. Sokolie, Velký Kriváň, Chleb, Poludňový Grůň, Jánošíkove Diery, Velký a Malý Rozsutec – jo, prověřili naši kondičku! Náročné výstupy ale stály za překrásné výhledy do daleké krajiny a nezapomenutelný, dechberoucí pohled do hlubokých údolí a propadlin mezi rozeklanými skalami. Zažili jsme lezení na ferratách, desetikilometrový sjezd na kolech, výstup po více než sedmi stech schodech na Oravském hradě i školení o uspořádaném tělese racionálních čísel během hřebenovky!



Pár kil a hektolitry potu jsme tam nechali! Ale domů jsme si dovezli vzpomínky na příjemné večery při společných hrách, grilování, chuť tradičních halušek, mše sv. pod širým nebem.

Wiešku, kamarádi Fatrolezci, díky vám všem za výjimečný týden!

Matyášovi, Helvíkovice

MALÁ FATRA: DOBRODRUŽSTVÍ, ROZMANITOST I ROMANTIKA

Na společnou dovolenou manželských párů a faráře P. Wiesława Kalemby jsme se těšili už od zimy. Naplánovaný týden v půlce srpna na Slovensko na Malou Fatru byl nejen pro mne příjemnou výzvou, lépe řečeno odměnou. Těšila jsem se na krásnou horskou krajinu plnou skal, vodopádů a bukových lesů, ale i rodný kraj Juraje Jánošíka. Jediné, čím mě můj manžel strašil, bylo setkání s medvědy, ale ty jsme potkali naštěstí jen vyřezané ze dřeva.

Ubytování jsme měli zmluvené v obci Vrátna Dolina na chatě SOŠS pod vrchem Sokolie kousek od hotelu *Rozsutec*, kde je skvělé wellness, když právě prší. Chata je umístěna v kopci, ale zato v klidné části, takže jsme měli dostatek soukromí a úžasné výhledy do přírody. Velké díky patří Marku Faltusovi za výběr ubytování. Chata byla vybavená 7 ložnicemi, velkou společenskou jídelnou, prostornou kuchyní a terasou s lavičkami. Na terase jsme společně slavili mše svaté, byl zde přírodní oltář (díky Lídě Matyašové). K posezení venku bylo dostatek laviček i stolů, toho jsme využívali ke společné večeři po grilování i venkovnímu promítání za úplňku měsíce. Když počasí nepřálo venkovnímu posezení, hráli jsme večer společenské hry v jídelně u zapáleného krbu. Hrál se a zpívalo s kytarou (P. Wiešek a Roman Moskva) do pozdních večerních hodin a bylo hodně veselo.



Velmi oblíbené túry v Malé Fatře jsme si nemohli nechat ujít, a tak jsme vystoupali na horský vrchol Sokolie, vysoký 1171 m, v severní části Kriváňské Malé Fatry.

Kabinkovou lanovkou jsem vyjeli na Snilovské sedlo a odtud jsme vystoupali na Velký Kriváň (1709 m). Měli jsme štěstí, na vrcholu nám počasí dopřálo krásné výhledy na Velkou Fatru, Západní Tatry, Chočské vrchy a další pohoří. Po hřebenovce Malé Fatry, která je jednou z nejhezčích turistických tras na Slovensku a navíc je dobře přístupná a nepříliš náročná, jsme se vydali na vrchol Chleb (1648 m), Stoh (1607 m), Poludňový Grúň (1450 m). Kochali jsme se výhledy cestou po pěšině mezi horskými loukami, ale pak nás čekalo klesání 500 výškových metrů po sjezdovce na chatu *Na Grúni* (970 m). Od chaty, kde byla přestávka na pivo nebo zmrzlinu, jsme došli na horní stanici lanovky, kterou jsme využili do Vrátné Doliny a odtud už to bylo na chatu opravdu jen kousek.

Navštívili jsme i obec Terchová, kde je muzeum s expozicí věnované Juraji Jánošíkovi, který má nad městem 7,5 m vysokou sochu vyrobenou z ocelového plechu. My jsme si prohlédli farní kostel svatých Cyrila a Metoděje (dříve sv. Martina), ve kterém

je umístěn ve vstupní předsíni známý dřevěný pohyblivý betlém. Je to druhý největší kostel zasvěcený těmto věrozvěstům na Slovensku. Na oběd jsme zašli do místní Haluškárně, kde nabízeli slovenské halušky na různé způsoby (originál s brynzou jsou 1*) s ochutnávkou medoviny – jako pozornost podniků. Nad obcí Terchová se pyšní na vrchu Oblaz 30 m vysoká rozhledna Terchovské srdce, která nám nabídla nádherný výhled na obec a okolí.

Navštívili jsme Šútovský vodopád s výškou 38 m. Je to na Slovensku čtvrtý nejvyšší vodopád. Jde se k němu cestou přibližně 4 km od obce Šútová, kde jsme si odpoledne zaplavali v zatopeném lomu s celkovou hloubkou 11 m.

Došlo i na horolezeckou výbavu. Ti kteří si přáli jít na ferraty, zdolali 8km lesní stezku, než dorazili ke stěně, která jim poskytla 800 m k lezení po skalách. Někteří si to zkusili úplně poprvé, byla to výzva a nezapomenutelný zážitek. Aby se mohli vrátit zpátky, tak využili půjčovnu kol a sjeli těch 10 km na kolech zpátky k autu na parkoviště. Myslím, že byli po celodenní výpravě nadšeni a šťastni zároveň.

Na výlet na Jánošíkove diery jsme vyrazili údolím Bílého potoka v blízkosti hotelu *Diery*. Na výběr tam jsou různé obtížné trasy. My jsme prošli Dolnými dierami směrem na Malý Rozsutec, kde nás po „náročném“ stoupání opět na vrcholu čekala nádherná vyhlídka. Zlatě lézt nahoru, než slézat dolů, protože samotný vrchol je na skále. Dostatek opatrnosti byl na místě. Jelikož, když se držíte řetězu, snažíte se slézt pro mě „obří skálu“, tak nechcete nikoho, kdo leze před vámi, ohrozit. Ale vše dobře dopadlo, jen jsem měla ke skalám zase o něco větší respekt. Menší skupinka těch nejdůležitějších se vydala na další stoupání na Velký Rozsutec a my ostatní jsme se vydali dolů přes Nové a Horné diery po lávkách a můstcích. Někde jsme si pomáhali řetězy a lany a cestou jsme natrefili na více než 20 vodopádů. Bylo to krásné, ale místy hodně kluzké. Ale stálo to za to.

Jako třešničku na dortu jsme nemohli vynechat návštěvu Oravského hradu, který je v obci Oravský Podzámok a je to významná dominanta oravského regionu – patří mezi nejvýznamnější památky hradního stavitelství na území Slovenska. Oravský hrad se člení na horní, střední a dolní hrad. Nejvíce mě zaujaly historické expozice a samotný hradní komplex se svými interiéry, které prezentují způsob a styl bydlení v minulosti.

Na hradě se natáčel film *Upír Nosferatu* (1922) a pohádky *Král Drozdí brada*, *Princezna a žebrák*, *Král sokolů* a *Adam Šangala*. Hrad je tak rozmanitý, že jsme na něm strávili téměř 4,5 hodiny a byla jsem ráda, že jsme mohli jít bez průvodce, jelikož se dá nahrát na mobil aplikace historie hradu s namluveným výkladem a prohlídku jsme si mohli řídit sami. Bylo to skvělé, jako celý týden na Malé Fatře.

Chtěla bych poděkovat P. Wieškovi za možnost společné dovolené všech zúčastněných „farních kamarádů“, také mému muži, že jel s námi, a za skvělé zážitky a přátelskou atmosféru. Návštěvu Malé Fatry na Slovensku mohu jen doporučit!

Za Expedici Fatra Jitka Macháčková

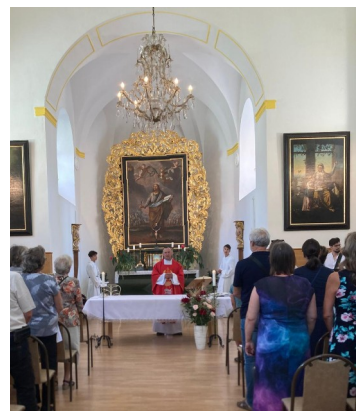
POOHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM NA ŽAMPACHU...

Pořad bohoslužeb byl poupraven prázdninovým režimem, přesto jsme zažili mnoho zajímavého jak při společenských akcích, tak i při odpočinku.

Mnozí z nás se vydali na poutě nejen do svatých míst, aby obcerstviili svou duši i tělo odpočinkem a načerpaním sil. Bože, díky za tyto možnosti.



V polovině června jsme se zúčastnili oslav 100 let SDH Žampach. Počasí nám přálo. Na programu byl nejen průvod, ale též pohled do historie sboru, vyznamenání jeho členů, zdravice hostů a starosty sboru i obce. Sbor hasičů si k svému výročí nadělil dárek v podobě nového praporu a P. Wieslaw byl požádán o jeho požehnání spolu se soškou sv. Floriana. Děkujeme hasičům za pozvání a přejeme Boží požehnání v jejich službě.



Konec srpna je ve znamení pouti ke cti sv. Bartoloměje na Žampachu. Letos mši svaté předcházelo požehnání nových zvonů do místní zvoničky. Jeden zvon pořídila obec Žampach a druhý věnovala místní rodina. Zvony byly zavěšeny a také se poprvé rozezněly. Průvodem jsme se přemístili do kaple v Domově pod hradem Žampach a společně slavili mši svatou. O hudební doprovod se postarala rodina Klížových.

V promluvě nám byla předložena myšlenka – rozhodnutí se. Byla o tom, že Bůh je s námi v našich svobodných rozhodnutích, dobrých i těch špatných, ale je s námi. Nerozhoduje za nás, ale je s námi.

V našem setkání jsme pokračovali na pouťovém obědě v kiosku na hřišti.

Děkujeme všem, kteří se na celé slavnosti podíleli.

Hanka Ryšavá

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 9. 9. 2024

Přítomni: P. Wiesław Kalemba, Marie Souradová, Michaela Foglová, Marie Hanzelková, Bohumila Lipenská, Jitka Macháčková, Tomáš Ježdík, Marek Faltus

Přítomen online: Jaroslav Vychytil

Omluveni: Ondřej Jäger



Poděkování za akce v průběhu léta: tábory, poutě. V Líšnici se sešlo hodně lidí, na Žampachu se žehnaly zvonky do zvoničky. Vodácký tábor se uskutečnil na Slovensku, na řece Hron. Dětský tábor byl ve Svratouchu, účastnilo se ho 44 dětí. Konal se i tábor pro dospělé na Malé Fatře.

Dále probíhají modlitby za město Žamberk a jeho obyvatele, každý týden je v neděli vylosována jedna ulice. V září jsme se zapojili do *Dnů evropského dědictví*.

Veliké poděkování patří Míše Foglové za krásnou úpravu prostor před kostelem. Rozkvetlé záhony obdivují lidé při procházkách okolo kostela. Poděkování za péči o majetek farnosti patří i do Slatiny Jitce Macháčkové, která se stará o prostory kolem i uvnitř kostela a Bohušce Lipenské za udržování a zvelebování zahrady a fary v Písečné.

Začátkem léta se konal farní dětský den ve Slatině, který organizovala Jitka Macháčková. Odpoledne byly pro děti připraveny stanoviště a plnily různé úkoly. Večer jsme se sešli na mši svaté, při které jsme poděkovali za uplynulý školní rok a přivítali prázdniny, pak se všichni sešli na farní zahradě, kde byly připraveny různé dobroty. Pokračovalo se v přátelském rozhovoru, ve zpěvu a společném hodování. Okolo svátku sv. Anny byla pouť u kaple v Žamberku i nad Slatinou.

Posvěcení kostela sv. Václava v Žamberku jsme oslavili mší svatou a následným posezením “pod bukem” za kostelem.

Celé jaro a léto finišovaly přípravy místností, kde bývalo papírnictví. Koncem srpna v nově opravených a zvířátky vymalovaných prostorách byl den otevřených dveří. Kdo přišel, mohl obdivovat hernu s hračkami a výtvarnými pomůckami, kuchyňku, malé stolky s židličkami, v koupelně malé záchody a umyvadla. Nyní je zde od začátku září Dětská skupina, kterou provozuje z.s. *Moáza*. Kapacita je až 12 dětí ve věku převážně do 3 let. Přejeme nadšencům ze spolku, aby vše fungovalo podle představ a sloužilo to dětem. K dispozici mají i rozsáhlou farní zahradu s dětskými prvky. Velký dík patří i našemu panu faráři, který se z velké části podílel na rekonstrukci a vzniku tohoto díla.

Pastorační plán farnosti

V září nás čeká na slavnost sv. Václava 28. 9. opět Farní den. Začneme mší svatou v 9:30 hodin a budeme pokračovat na farní zahradě. Všichni jsou srdečně zváni. Aby se to mohlo uskutečnit, je potřeba, aby se do příprav zapojilo co nejvíce lidí. Tak budeme moci tento den prožít v radostném společenství.

Rok 2025 bude rokem jubilejním. V březnu se uskuteční celonárodní pouť do Říma. Společná část je od 28. do 30. března. Je možnost využít nabídek několika cestovních kanceláří. Pokud by byl velký zájem, mohla by farnost vypravit autobus. Již nyní se můžeme připojit přímělnou modlitbou za toto jubileum.

Podpořit pouť můžeme i pátečními adoracemi od 15 hodin v kostele sv. Václava.

Od října budou na faře probíhat 1x za 14 dnů biblické katecheze (středy v 19:05).

V pondělky se na faře v Žamberku budou scházet děti k výuce náboženství, první hodina bude 23. září.

Je nový zájemce – varhaník, Jan Šeda, bude se zatím zaučovat.

Žamberk: Proběhla rekonstrukce dveří uvnitř fary, výměna kotle. Nahoře v patře rekonstrukce a výmalba místnosti pro hosta. V září bude provedeno vložkování komína.

Další schůze pastorační rady farnosti proběhne 7. října od 19 hodin.

Zapsala: Marie Souradová

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

- | | |
|--|---|
| 1. Marie a Marta.....Mar 6,3 | 7. Mojžíš a Elijáš.....Mat 17,3 |
| 2. Pavel a Barnabáš.....Skut 13,13-15.42 | 8. Akvila a Prissilla.....Sk 18,1-3 |
| 3. Petr a Jan.....Luk 22,8 | 9. Petr, Jakub, Jan a Ondřej.....Mar 13,3 |
| 4. Zachariáš a Alžběta.....Luk 1,5 | 10. Jakub a Jan.....Mar 3,17 |
| 5. Jakub a Jan.....Luk 9,54 | 11. Petr, Jakub a Jan.....Mar 14,33 |
| 6. Pavel Sílas.....Sk 16,25 | 12. Herodes a Pilát.....Luk 23,12 |

Přímluvná modlitba:

„Otče, ve svém milosrdenství vyslyš prosby svých dětí. Na cestě k Jubileu roku 2025 obnov naši víru, rozmnož v nás naději a lásku a pomoz nám být svědky tvé lásky ve světě.“



přípravný
Rok modlitby 2024

Zdroj:  církev.cz

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzamberk@gmail.com. Další číslo s pořadem vánočních bohoslužeb vyjde, dá-li Pán, v prosinci. Uzávěrka je naplánována na **8. 12. 2024**. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vzhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>